

[Holstein.]

menskravene, til „the gentlemen of the press“, som, da de ikke honoreres frivilligt, bliver tvunget igennem af de Herrers egne Medborgere i det danske demokratiske Samfund.

Justitsministeren (Zahle): Hvis der hjemledes den ærede sidste Taler (Holstein) en Ret til at jamre over formentlig Uret i alle Landets Blade, saaledes som han nu har jamret sig her i Dag over den Uret, der saa ofte skal være overgaaet ham, tror jeg ikke, han naaede andet derved end, at man rundt omkring i Landet vilde komme til det Resultat, at det ærede Medlem er i en Grad uligevægtig, som gør det mindre tilraadeligt at yde ham sin Stemme, naar man gaar til Valg.

Forslagsstilleren (Axel Dam): Jeg vil gerne takke det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen, der talte for Socialdemokratiet, for den rigtignok noget betingede Ros, han gav mit Lovforslag, idet han udtalte, at det muligvis indeholdt en Antydning af en fornuftig Tanke; det er jo ikke en meget stærk Anerkendelse, men i Betragtning af, at den fremkommer fra et æret Medlem, som er Redaktør, vil jeg dog tage den til Indtægt som et Plus. Det samme ærede Medlem ønskede en Definition af, hvad jeg forstod ved „personligt Angreb“. Jeg skal ikke trætte ærede Medlemmer med at komme ind paa en dybtgaaende Undersøgelse heraf, idet jeg meget hellere vil tiltræde den franske Lovgivnings Princip, at ethvert Angreb, som sigter til en bestemt Person eller nævner et bestemt Navn, medfører Forsvarsret, hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. Holstein gjorde sig til Talsmand for.

Hvorledes Rettergangen skal foregaa i Retssager, der anlægges efter Presseloven, maa Retsplejeloven vel afgøre, det er overhovedet ikke den Side af Sagen, der interesserer mig. Derfor maa jeg ogsaa svare paa Spørgsmaalet, om jeg ikke var tilfreds med den Dom, jeg har faaet over Redaktøren i Jylland: Nej, aldeles ikke. Thi for det første ramte den en uskyldig; og for det andet var den, der skrev Artiklen, ikke den ansvarlige, det var en helt anden, som beklagede sig, som sagde: Skal jeg straffes, fordi en anden har undladt at skrive noget? Det kunde jeg ikke gøre ved.

Det, man ønsker, er netop overfor Offentligheden at kunne forsvare sig uden Hensyn til, om man ligefrem er injurieret eller ej. Naar Justitsministeren siger, at

man vistnok er bedst tjent med at lade være med at svare, er det et Overformynderi, som ikke hører hjemme i et demokratisk Samfund; det maa vedkommende selv om, hvorvidt han staar sig ved at fremkomme med et offentligt Forsvar eller ved at tie stille. Hvis enhver Artikel var underkrevet med Navn, vilde man vist ofte tie stille, naar man saa Navnet, der stod nederunder, idet man ikke vilde anse det for Umagen værd at svare paa den paagældende Artikel, naar den kun fremkom fra den Side.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby ankede over Kravet om, at Gensvaret skulde staa „paa samme Plads“. Der staar ikke i Lovforslaget „paa samme Plads“, der staar „paa tilsvarende Plads“, hvormed Meningen er, at Gensvaret ikke skal skjules med petit paa Bagsiden, hvor ingen ser det, men være lige saa let tilgængeligt for de Læsere, der griber Bladet, som Angrebet var. Gensvaret kan ikke komme til at staa paa samme Plads, der kan jo ikke staa to Artikler paa samme Plads.

Det ærede Medlem var ogsaa betænkelig ved, om det virkelig skulde være saaledes, at en Minister skulde have Lov til paa den foreslaaede Maade at forsvare sig mod Angreb paa hans Administration. Ja, jeg finder det ganske rimeligt, at en Embedsmand, naar hans Administration angribes overfor Offentligheden, faar Lejlighed til, hvis han vil, at svare paa dette Angreb overfor den samme Offentlighed. Om han vil benytte sig af det, bliver hans egen Sag — Ministre har vist ikke Tid til at svare paa al den Kritik, der kommer —, men det maa virkelig henstilles til dem selv at afgøre det Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Steen var tilfreds med de Erfaringer, han har gjort. Jeg er ikke tilfreds med dem, jeg har gjort. Jeg skal nævne et Eksempel, som er dette høje Ting bekendt. Et daværende Medlem skrev et kritisk Angreb paa det daværende Medlem Willesen og mig, bl. a. i „Aarhus Amtstidende“. Vi sendte en Imødegaelse, som paaviste visse positivt urigtige Angivelser i denne Artikel med begge vore Navne under. Den blev nægtet Optagelse. Resultatet deraf var, at den nævnte Artikel gik rundt i adskillige Blade, af hvilke flere var honnête nok til at optage vort Gensvar; men den kom ind i Venstres Valgbog, saa vidt jeg ved, uden dette Gensvar fra vor Side og bragte derved en ulykkelig Mand i Fælden, en af Venstres Valgkandidater ved sidste Valg, som kørte op med den i den Tro, at han havde en ganske paalidelig Artikel, og ikke tog Hensyn til, at jeg gjorde opmærk-